

GABAR
Seçme Şiirler-II
Weşanên Serxwebûn 44

Birinci Baskı: Haziran 1988

İÇİNDEKİLER

Sayfa	
önsöz.....	11
Dün Köleydik	15
Bugün İsyanı Yaşıyoruz.....	22
Yaşayacak, ölümden Yaşamı Yaratınlar.....	30
Hücrem	38
Direnış ve ölüm.....	41
Beklediğim Gün.....	45
Yeni Bir Gün (Newroz) Doğarken	47
Bozova'da Tufan Koptu.....	52
Doğdu Ateş, Kan, Barut İçinde.....	58
Kalkın, özgür Gelecek Ellerimizde.....	61
Aydınlığa Derin Hasretin İsyanı	68
Yarın O Kadar Uzak Değil	74
Sen.....	79
Doğuşun Duygusu.....	85
özgür Ülke İçin.....	91
Yoldaşa Mektup.....	94
Deş.....	99
Direndim, Yenilmedim.....	103
Merhaba Gabar.....	108
Vatan.....	117
Zîne Kurdistan	124
Kurtuluş Ordusuna.....	129
Govendâ'de Nümayiş Var	132
Komutan Agit.....	140
Diyar-ı Bekir	141

Uzanıyorum Kanlar İçinde	143
Direnışte ölümsüz Olanlar.....	147
Bu Seferlik.....	154
Siz ki	156
HELBESTEN KURDÎ (Kürtçe Şiirler)	
Ez mirov bûm	159
Ser bi xwe bike.....	166
Kawayâ nu	168
Strana tolehildanâ.....	170
Peşmerge û jiyan.....	172
Avâ çemân toxumînîm	176
Karvan	177
Cenga partîzan	178
Heya kengâ	
Kurd wâ bimînî bi vî rengî.....	181
Bahoz.....	186
Çiyaye Govendâ.....	190
Çiyayen Kurdistanâ.....	192
Ji heval şehîd Bedran re.....	194
Kurdistan nasbike	196
Bijîa RGK.....	198

ÖNSÖZ

Yayınımızın, ulusal direniş savaşıları ve şehitlerinin şiirlerinden derleyerek hazırladığı şiir kitapları dizisinin ikincisini de böylece okuyucularımıza ulaştırmış bulunuyoruz.

Kitabımızın adını Gabar olarak seçtik. Ga-bar, ulusal direniş kahramanı **Mahsum KORKMAZ (Ağit)**'ın büyük bir kahramanlık göstererek, şehadete ulaştığı dağdır. Şiirleri ağırlıklı olarak 15 Ağustos Atılımı ile başlayan ulusal direniş savaşının yeni döneminde yazılmış olanlardan seçtik. **Ağit**, bu dönemin simgesi haline gelmiş bir ulusal direniş kahramanımızdır. Bu değerli önderimizin anısına atfen bu adı seçtik.

Gabar şiir kitabı üzerine uzun uzun yazmak gerekmiyor. **Diyanbekir** şiir kitabının önsözünde yazdıklarımız daha da kapsamlılaştırılarak **Gabar** için de yazılabilir. Fakat bu önsözümüzde bu konulara yeniden değinmeyi gerekli görmüyoruz. Çünkü bunlar, her gün canlı yaşamın pratiği içerisinde doğrulanıyor ve bir gerçeklik kazanıyorlar.

Gabar kitabındaki şiirler, halkımızın kurtuluş özlemlerini büyük bir yürek açıklığı ile dile getiriyorlar. Bunlar okunduğunda aynı duygular insanı sağlam bir kepe gibi sarıyor ve ülkemizin engin derinliklerine kadar götürüyorlar. Bir anda her şeyi hissediyor insan. Yürek çarpıntıları hızlanıyor, yavaşlıyor; ama ya Gabar'da, ya Herekol'da, ya Cudi'de, ya Goven-dâ'de, ya Ağrı'da, ya Munzur'da, ya da başka bir yerde yüreğinin ülkenin bağrına gömüldüğünü duyuyorsun.

Özlem dolu yüreklerimiz, şiirlerle birlikte daha da yumruklaşıyor ve çelikleşiyor; savaşı daha yaşanılır hale getiriyor. İşte, yayınladığımız şiirlerin böyle bir özelliği var.

Bunlar, kendi adına olan her şeyi yasaklanan Kürdistan halkının kendi öz gerçekliğine kavuşma ve yaratılmak istenen karanlık ortamın parçalanmasının da bir ifadesidir, özgür halklar kendi adlarına sayısız sanat eserleri yayınlatabilirken, halkımızın bu hakkı ve diğer tüm hakları elinden alındı. İşte halkımız, ulusal kurtuluş savaşı temelinde bütün bu kaybettiklerini yeniden kazanıyor. Kendi adına eserlerini yayınlıyor. İkincisini çıkardığımız şiir kitabı da buna örnektir.

Halkımızın kaybettiklerini yeniden kazanma uğruna verilen mücadelede yayınevimiz bundan sonra da üzerine düşen görevleri yapacaktır. Halkımızdan aldığımız güç bizi bu konuda daha da güçlü kılıyor.

Serxwebûrî
Haziran 1988

15

DÜN KÖLEYDİK

Bir ÷lke ki, toprakta
göm÷lüyd÷ umudu...

Gözler donuk ve parıltısız...

Gözler derin

bir acıyı taşırdı.

Nerede gizliydi,

bulamazdın

araşan da.

Baştan başa keder ve acıdan

ör÷lm÷şt÷ vatan...

16

Vatan neydi ki,

satılığa bile

çıkartılamayacak kadar

utanç duyulan.

Vatan neydi ki, umudun göm÷ldüğü

kapkara bir toprak.

Uzundur yaylaları

ve yüksek.

Oysa güneşle

selamlaşır gibi.

Dağlar

nasıl da yücedir,

oysa davetkar.

Bir ÷lke ki,

bebeleri ölü doğardı,

onun için

ağıt yakardı analar.

17

Nüfus kağıdı

mezar taşıydı

insanlarımızın,

doğmadan
öldü diye yazılan.
Tanımazdı
bu ülke insanları,
ceplerinde taşıyacak
bir kimlik kartı,
ölülere gerekmez çünkü,
ölülerin
adı da olmaz...
Bir tebessüm de
arama o zaman
sararmış cesetlerin
yüz hatlarında...

18
Bir ülke ki,
toprakta gömülüydü
geçmişi ve gelecek nesli.
Baştan başa
mezar taşlarıydı
nüfus kütükleri...
Umursamaz geçerdi
üzerine basanlar...
Derinden gelen
o iniltiyi
kim duydu ki?..
Bin yıllar boyu
dile gelen
mezar taşlarını
kim dinler ki?..
Dağlar ne anlatır,
sular neyi haykırır
kim anladı ki?..

19
Mezar taşları
utanç taşımız oldu,
fark etmeden
yaşanılan hayatın.
Kirlendi cesetlerimiz,
yabancı çizmelerin altında.
Utanç...
bedenimizi saran
bir titreme.
Utanç...

gözlerimizdeki
yaşlar oldu
tespih taneleri
gibi dizilen.
Ağladık...
ağladık yıllar boyu;
gülerken de
ağladık,
kucaklaşırken de.

20
Çünkü
kavuşma değildi,
en sıkı
kucaklaşmamız bile.
Ayrılık...
hasret
içimizde sökülmez
tek dünyamız.
Ve öğrendik
katlanmayı.
Ve öğrendiğimiz
tek şey de
bu oldu zaten.
Eğilmiş başlar,
donuk gözler,
sarmalamayan kollar,
biz
birbirimize bile
hasrettik...

21
Ana, baba
çocuk, yar.
Nasıl dile gelsin sevdalar,
nasıl kavuşsun ki?
Mezar taşları
gülemez ki.
Ve yeşeremez ki
kararmış toprak.
Bir ağıt yükselir
inceden inceye yüreklerden.
Umut ağlar,
sevinç ağlar,

öfke ağlar
ve ağlarmış
mezar taşları bile meğerse...

22 BUGÜN İSYANI YAŞIYORUZ

İsyana çağırdı
bir gün toprak.
Haykırdı
dağlar sitemlerini.
Gök dile getirdi
öfkesini.
Onlar da
utanç duyarmış
bizden.
Toprak
yalnızlığına ağlarmış
kucaklanmayışına.

23
İsyana çağırdı
bir gün
toprak.
Ayaklandı
mezar taşları.
Dillendi kuşlar,
söylediler
en güzel türkülerini.
Ellerimiz
sımsıkı kenetlendi
birbirine.
Çarptı yürekler,
cevap verdi
çağrısına toprağın.

24

Bile yüreğini
bir haer gibi.
Sık yumruğunu
bir balyoz gibi.
Vur ayaklarını
hissetsin toprak.
Sar kollarını
gidersin hasretini.
A gözlerini
parıl parıl ısıtsın
bir güneş gibi.
Biz de
biliriz sevgiyi.
Biz de
taşırsız umudu.
Biz de
yaratırsız en güzeli.

25

Kimliğin
elinde Şimdi.
Sımsıcak namlular,
lm ldryor
silahlarımız.
Sadece
bebelere değil,
şu mezar taşlarına da
gerek bir kimlik.
Kır önce,
kır ölümü simgeleyen
her şeyi.
Yık önce,
yık acıyı
ve ağıdı anıtlaştıran
şu taşlaşmıő tarihi.

26

Sevgiler yarat,
umudu byt
yeşersin toprak,
filizlensin hayat.
Sözünü bile etme
kanın.

Varsın aksın
derelerden kurumasın,
çağlasın yeter.
Kapatma şimdi
gözlerini ölülerin bile,
doymadılar henüz
yeşilliğine
çünkü toprağın.

27
Söyleyin kuşlar
söyleyin
en güzel türkülerinizi.
Esin rüzgarlar
esin
götürün,
yayın dünyalara
müjdemizi.
Bir halk uyandı
hem de ölüm uykusundan.
İsyanı yaşıyor
ülkemiz,
en önde
bir ordu yarattık
önce mezar taşlarından.

28
Dizildi
saf saf
şehitlerimiz,
kefenleri
kızıl bayrak...
Kefenleri
canlanan toprak...
Umutun doğuşu
oldu kefenleri.
Koşarlar
en önde
özgür yarınlara.
Çağla pınar
çağla,
ak köpük köpük.
Umut çağlar,

öfke çağlar,
sevinç çağlar
çünkü ülkemizde.

29

En önde
şehitler ordusu.
En önde
açılmış bir bayrak,
dalgalanır
yeni hayat.
Kin filizlenir,
acı ölür kavgada.
Kavgamız çok güzel.

30

**YAŞAYACAK
ÖLÜMDE
YAŞAMI YARATANLAR**

Yürek ayaklandı...
beyin ayaklandı...
toprak ayaklandı...
ve türküsünü
söyler isyanın
çocuklarımız.
Çıplak bedenlerimizden
Öreceğiz
geleceğin yıkılmaz eserini.
Doğuracağız avuçlarımızda
yeni sabahların güneşini.
Savaşta döllenir
Toprak
özgürlüğe.

31

İşte doğduk
yüreklerimizle
özgür.

Çiçeklendi kıpkızıl
dorukları dağların.
Yürüyüş uzun,
yürüyüş yaman geçecek.
Sıkı tut elimden,
bile yüreğini
bir hançer gibi:
Yürüyüş uzun,
yürüyüş yaman geçecek.
Türkülerin
uzun olmalı...
her adımda
çoşturan seni.

32
Gabar
Sert olmalı adımların
bastıkça
yeri göğü titreten.
Solukların
derin olmalı...
çekmeli ciğerlerine
bütün havasını
ülkenin.
Kokla... kokla
burcu burcu dağları.
Barut kokar,
yaseminler kokar
okşar yüzünü
sabah rüzgarları.

33
Ne kadar da
delici gözlerin
ufukların ötesini görür.
Ne kadar da
yaratıcı ellerin
en güzel
biçimleri verir.

Nasıl da
sevda ile
çarpar yüreğin.
Dillenir
coşarsın
sular gibi...
kuşlar gibi
kavgadasın çünkü.

34
Gabar
Söyle...
söyle
zaferin türküsünü,
sen yarattın
hakkettin çünkü.
Ayaklansın yürek...
ayaklansın beyin...
ayaklansın toprak...
her şey kalsın
isyana...
Halkım özgürlüğe
yürüyor çünkü.
Sert bas
ayaklarını yere
gür çıksın sesin...

35
Cıvıldayın,
çağlayan kuşlar...
İşçiler
indirin şartelleri.
Köylüler
yürüyün tarlalardan.
Başaklar
nasıl da kavrulur
isyanın alevinde.
Şimdi
yürüyüş zamanıdır...
İşçisi, köylüsüyle
erkeği ve kadınıyla..

36

En önde
şehitler ordusu.
Daha sık olmalı saflar...
Daha sert basın
toprağa...
Daha gür
daha gür haykırın
özgürlük türkümüzü.
En önde
şehitler ordusu
alevlenen yüreklerimiz
dalgalansın en önde.
Esin rüzgarlar
esin...
bin yılların
köleliğine inat.
Dalgalansın
en önde
alevlenen yüreklerimiz.

37

Ulaştın sesi
yaşayan Kürdistan'ın,
böyle yaşar
bir halk diye...
böyle yaratılır
bir halk diye...
Yaşasın ölümden
yaşamı yaratanlar...

38

HÜCREM

Diyarbakır'da ne devrandır bu devran
Zebanisi bol cehennemdir bu zindan
Kara zulüm kudurmuş korkudan
Hücrem demir yürek demir can demir.

Şirindir de yaralarım can şirin
İşkencede tükeniyor günlerim
Benzim soldu yara-bere kan-irin
Hücrem demir yürek demir can demir.

Kaldırın şu zindanların üstünü
Kimi asmış kimi yakmış kendini

Kimi ölüme yatmış da oy beni beni
Hücrem demir yürek demir can demir.

39

Belki sabah gün ışıkmış aleme
Yol bulunmaz ışıkmaz hücreme
Bir mezarıma bakıyorum bir çevreme
Hücrem demir yürek demir can demir.

Verem girmiş çoğumuzu kemirir
Zulüm yanda öfkemi kinde semirir
Cellat sokmuş hançerini çevirir
Hücrem demir yürek demir can demir.

Yanıyordu kardeşlerim ateşte
Ölüm orucunda ölümler peşpeşe
Alem sağır bakın hele bu işe
Hücrem demir yürek demir can demir.

40

Neylersin bre cellat neylersin
Hiç usanmaz zulüm cefa eylersin
Bizden kimlik döneklilik mi beklersin
Hücrem demir yürek demir can demir.

Can kurbandır sakınır mı bu halktan
Gün bugündür dayan yürek can dayan
Kavim kardeş hasret eder sizi civan
Hücrem demir yürek demir can demir.

41

DİRENİŞ VE ÖLÜM

Acılar ve umutlar
İşkence ve zulüm
bellegimde yerleşti...
Kemal PİR derler bana
Direniş ve ölüm
Paramparça göğsümde
Yüreğimde çiftleşti...

Ateş verdiler sırtıma
Üniformalı haydutlar
Bilmezler
Yanan yüreğimdir
Yanan halkımdır
Zulüm cenderesinde...
Bilmezler
Ben yanan
Ve sönmeyecek olan
özgürlük ateşiyim
Kürdistan dağlarında

42
Kıvılcımlarım
Uzakdoğu'dan sardı cihanı...
Bilmezler
Ben;
Sahra kadar kurak
Ekvator kadar sıcak
Kongo kadar acımasız
Nil kadar hür ve yalnızım...

Gerillanın göğsünde inanç
Damarlarında kan
Mavzerlerinde ölüm kusan mermiyim.

43
Bilmezler
Ben Saygon'da ayakları çıplak
Sırtları yavan
Paramparça beş canım
Üzmeyin cellat efendiler
Üzmeyin yüreğinizi
Bilirim yanan sırtımdır
Ürpertir sizi.

Bir sömürü sisteminin
Zulüm yörüngesinde
Dönen elektrotlardan
Yoktur farkımız
Bir-bir onar yüz-yüz bin-bin
Ve bir gün tümünden
Takılacağız çarklarına

Köhneleşerek bozulacak
Sömürü ve zulüm makinanız.

44

Ve bir gün güneş doğacak
Bir güneş doğacak cihana
Toprak kana doymuş
Dört milyara bir ana.

Bugün ben yanarım
Yarın başkaları
Ama umut
Bahar gülü gibi taze
Davam kış kadar acımasız
Yana yana varılacak yarına
Son çağrımdır
Zulüm zirvesinden dosta ve düşmana.

Biz böyle gideriz
Özgür dünyaya doğru
Yormayın bedenlerinizi
Cellat efendiler: "ölümüm daha çok
korkutacak sizleri
sağ kalışımdan..."

45

BEKLEDİĞİM GÜN

Bir yıl geçti
Acı ve hüznü
Kısa aralıklı sevinç
Heyecan ve mutluluk
İnsanın haberinde
Olmuyor yıllar
Nasıl geçiyor
Otobüs durağında
Beklerken üç dakika
Var otobüse derken
Dakikalar
Geçmiyor yıllar
Geçiyor
-Umurumda bile değildi günler-
Aylar ile konuşurken

Şimdi ise dakikalar
Daha önemli
Mutlu olunca
Fark etmiyor insan
Günler... aylar... yıllar...

46
Gabar
Gözüm görmüyor
Tarihi
Ama vakit geldi
Gitmem gerek
Hasret olduğum
O toprağa
O insanlara
Bağımsızlık için
Savaşmaya
Yabancıyım burada
Her şey
Herkes
Dünya yabancı geliyor bana

A.KamberDEMİR

47

**YENİ BİR GÜN (NEVVROZ)
DOĞARKEN**

Kapkara sis çökmüştü
gökyüzüne.
Ufukta ne ay
ne de yıldızlar..
yoktu hiçbir pırıltı da.
Tersine mi dönmüştü doğa,
neden doğmamıştı hiçbiri?..
Ama gecenin karanlığıydı.
Oysa süslüydü dün gökyüzü,
berraktı tıpkı gündüz gibi
kalkmıştı şafakla birlikte...

48

Açılıyordu demir kapılar,
işkencenin yeni
bir sabahıydı.
Umutluyduk,
pırıldı gözler
ilkbaharın kır çiçekleri gibi.
Kucak açmış kutluyorduk
yeni bir günü...
Kenetlenmişti eller aynı duygu,
aynı İnançla...
halaylar... türküler...
NEVVROZ'du bu gün.

49

Neden sonra bir tufan koptu...
ağıt sesleri yükseldi...
Sis kaplı
kapkaraydı hala gökyüzü,
oysa gece
yeni bir güne gebeydi.
Tan ağaracak,
güneş doğacaktı
dağların doruklarında.
Kızılılıklar içinde,
başlayacaktı yaşam yeniden.
Lakin derin bir sessizlik...
hayat durmuş gibiydi
ve de bir ölüm
sessizliği çökmüştü...

50

Yeni bir fırtına mı kopacaktı?
Hep sessiz tatmışız acıyı,
hep derinden.
Sessizlikti acının adı,
karanlığın da geceydi...
Neden görünmez olmuş
ne bir ay,

ne de yıldızlar...
Yoksa yeni aydınlıklara
doğmak için mi?..

51
Şafak sokmuştu...
Bu gün NEVVROZ...
Yakmıştı hücrelerinde meşaleyi
Çağın Kavası MAZLUM.
Büyük sancılarla doğmuştu
yeni gün.
Gökyüzü pırıl pırıl...
ama güneş kederliydi,
yaslıydı...
Çünkü yeni bir can
gömmüştü bağrına.

Hırçındı,
hırslıydı,
yol alıyordu öfkeyle...
Yine geleceğim diyordu:
Hep doğacağım karanlıklara,
aydınlatacağım evreni
baştan başa...
Yıkayacağım o mor dağları
sımsıcak ışığımle...
Ve hep doğacağım ben
Mazlumlarla beraber!...

21 Mart 1985

52
BOZOVA'DA TUFAN KOPTU

Daha güne kavuşmamıştı
Soğuk geçen o Mayıs gecesi
Çökünce gökyüzünde bulutlar
Bir zelzeleydi oralarından kopan
Fırat'a karışan kanlarınız
Tufana çevirdi Bozovaları

Kurşun bile zor işlerdi

Kör olası gecelerin karanlığına
İnanmak istemiyorum yoldaşlar
O kahpe kurşunlar
Nasıl da işliyordu o yerde
Gencecik bedenlerinize

53
Sizi bekliyordu Nurhaklar
Asiliğiyle hoş geldiniz demeye
Ama ağırlanmadınız ne çare
Şimdi sizlersiz...
Kupkuru dallarıyla ağaçlar bile
Yasa boğulmuşlar sanki
Yok artık onların da
Ne renkleri ne de kokuları

Namaza niyaza hacet yok
Ağlanıp gözyaşları bir hiç
Karalar bağlamasın bacılarım
Matem eylesin akranlar
Çünkü kefensizdi o yerde
Taşlıklar arasında
Saklanan umutlarımız

54
Dün biraz gecikmiş olurdu
Ama bugün de çok erken
Yaşamalıydık hatıralarda
Sonsuzlarına dek tarihin
Ölüme 'hoş geldin
Sefalar getirdin' diyerek
Göğsümüz açık alnımızı dikerek

Daha gözlerimi açmamıştım
Doymak nedir bilmezdim
Sabahların serinliğine
Bir ben bir de mavzerim
Yapayalnızdık kendimize
İçice yudumluyordum
Acı tütünün
Bulanık dumanını

55

Tan atıyordu
Müjdeciler cıvıltılarıyla
Uyandırırken rüyalarından
Paramparça oldu hayallerim
Oysa uyuya kalmıştı gözler
Uyanmamak üzere bir daha
Sonsuzluğuna doğru yaşamın

Savaşarak insan oldum
İnsanlık uğruna bu savaşta
Ölünce özgür olacağım
Özgürlük uğruna öldüğüm için
Bana elveda yaşam
Bana elveda dünya
Siz hoşça kalın yoldaşlar(ım)

56

Güzelliğine doyum olmaz
Seyrederken
Nemrut'u
Dile gelmez acıların
Anlatılacak yanı olmaz
Ben bilirim ne çektim
Güne kavuşturmak için
Her akşam
Kurşun yaralarıyla
Ağrısını can acılarımın
Nasıl dindirirdi birdenbire
Tabakamdaki sarı panzehir

Sana ahımız var Fırat
Sessizliğine dur diyeceğiz
Kükremelisin sen de
Yanında şaha kalkanlar misali
Kanımız haram olur sonra
Geçit vermezsen bu gece
Al hediyemi götür
Hudutlar ötesine
Selam söyle bizden yana
Bizsiz oralarda edemeyenlere

57

Siz ölmediniz yok
Yalan söyler cellatlar
Uşaklaşmış borazanları
Gazetelerdeki iri puntolar
Yalanların itirafı
Yanlışların ifadesidir tümünden
Siz kalplerimizin ücretlerinde
Gurur saraylarındasınız şimdi
Sizden önce gidenler gibi...

Mayıs 1985

58

**DOĞDU
KAN, ATEŞ, BARUT
İÇİNDE**

Yumrukluyordu göğsünü
bir kadın
parçalarcasına...
yığılmış cesetler üstünde
ağlıyordu tüm hiddetiyle.
Cesetler parçalanmış
yarıklar ve kan içinde...
Kaybetmişti dört çocuğunu,
ama hepsi
hepsi tanıdıktı.
Dövünerek koşuyordu...
Hepsi...
akraba, dost
konu komşuydu...

59

Dinmiyordu silah sesleri...
gök gürler gibi
makinalar, bazukalar
ve ölüm kusuyordu uçaksavarlar...

Toz bulutlar yükseliyordu,
alevler, dumanlar
inlemeler, çığlıklar...
Tıpkı onlarca can kaybetmiş
bir ananın
dağlanmış yüreğİ gibi...

Koşuşturuyordu...
öfkeli, kinli,
gözü yaşlı korkulu
ve umutla bakıyordu
üstü başı yırtık çocuklar...
Vurulmuş gözleri önünde
anaları, babaları, kardeşleri
ve benzerlerini görmüşlerdi
kanlar cinde...

60
Bir çocuk göğsünü emiyordu
kanlar içinde yatan annesinin...
Ateşler içinde
can verenlerin
ılıkları içinde,
toprak içinde
onu kucaklayarak...
öyle büyüyordu...
rengi sapsarıydı...
Büyümüşü
Sabra'da... Şatila'da...
Acılar içinde hızlı hızlı.
Filistin'di bura...
Ateş, kan ve
barut içinde doğmuştu...

Haziran 1985

61
KALKIN
ÖZGÜR GELECEK
ELLERİMİZDE

Yakışır mı sana anam

Durursun
böyle suskun
böyle çaresiz.
Ak başına karalar çatmak
yakışır mı sana anam.
Bilirim yaran derindir
yüreğin parça parça
alın çizgilerinde
horlanmayı taşırsın
sömürüyü
elinin çatlaklarında.
Çıplak ayakların
ne mübarek
en sadık dostu
toprağımızın.

62

Yüreğimize cesareti
sen akıttın
ve sevdayı
fişkiran pınar gibi
topraktan
bize verirken
ak sütünü
yakışır mı sana anam
durursun böyle suskun.
Acıyla kıvrılmış dudakların
ak başına karalar çatmak
yakışır mı sana anam.
Bilirim kinin derindir
cesaret ister
gözlerine bakmak.
Bilirim nasıl
sıcaktır ellerin cesaret ister
tutmak.

63

Yakarsın
Kavurursun
türkülerin bir alevdir
ağıt denmez onlara

hangi yürek dayanır
anam sana.
Ak başına
Çatma karalar anam
zılgıtların
bastığın toprak için.
ınlasın
ınlatsın semaları
ak sütünü verdiklerin
layıktır sana anam.

64

Gelinler
kalkın teknelerin başından
varsın unlu olsun
etekleriniz
elleriniz hamurlu.
ıkarın sandıklardan
en güzelini elbiselerin
takın başınıza
en pullusunu yazmaların.
Kucaklarınızda olsun
yine de bebeler
renklendirin
coşturun safları
yakışmaz size hiç
hele ağlamak
gözyaşı dökmek.

65

Kara başınız
dimdik olmalı
parlamalı gözünüzde
gneşı geleceğın.
Basın bağrınıza
Bebelerinizi
kin emzirin
Öfke emzirin
ve unutmayın
emzirmeyi umutu da.
Gelinler kalkın

halaya katılır gibi
omuzlarınız dikleşsin
başlarınız da
ve emzirin bebelerinizi
basın bağrınıza...

66
Kızlar
küçük kızlar
umut çiçeği
sevginin yumağı
minicik yürekleriniz
çarpar bir serçe gibi.
Ama korku yok
kuşku yok
gelecekte artık
kırılıyor bir bir
prangalarınız,
özgür gelecek sizin
haydi
durmayın öyle ise
sıkın
küçük yumruklarınızı.
Gözleriniz
gözleriniz ne güzel
ceylanlar kıskanır
kara güneşini gözünüzün
kuşlar kıskanır
sesinizi.
Ve nasıl kıskanmasın ki
en güzel baharlar bile
hayata gülen başınızı.

67
Kızlar...
küçük kızlar
ne güzel gelecek sizin.
Kavgada çalınır davulunuz
Mavzerler kutlar
nişanınızı özgürlükle.
Kızlar... kızlar
küçük kızlar
sıkın minik yumruklarınızı

ne güzel gelecek sizin.

21 Şubat 1986

68

**AYDINLIĞA
DERİN HASRETİN
İSYANI**

Şu gördüğün yoldaşım, üstünde boylu boyunca
uzandığım topraklar...
Kanımın süzülerek
zerreciklerinden
hücrelerine damladığı,
birazdan son nefesimle
son arzumu haykırıp
onun uğruna
şehitler kervanında ölümsüzleşerek
bağrına gömüleceğim topraklar...
Senin...
senin de uğruna
elde silah kavga verdiğin
bu topraklar
topraklarımız çoraktı yoldaşım.

69

Kan istedi hep
susuzdu zira...
yağmur damlasına hasret
ıssız çöller gibi.
Can istedi hep
yeniden diriliş
ve yaşam için...
Doymak bilmedi,
benden de istiyor:
Kanımı
canımı...
ama direnerek
ama elde silah savaşarak...

70

O'nun içindi
benim de kavgam yoldaşım...
Feda olsun canım
ülkemin toprağına
ve... melhem olsun
kanım da vatan
yarasına...
Buysa eğer
onun biricik arzusu..
İşte budur özcesi yoldaşım
yaşam ve ölüm hikayemiz.
Çok acı ve hüznü olsa da
ızdırıp yüklü
parçalasa da yürekleri... bu;
karanlığa küskünlüğün
ve aydınlığa
derin hasretin isyanıdır.

71

Kader yazmadı alnımıza
-tanırsın yazanları-,
günü dolmuş ölüm hiç değil.
Bu ne ilki
ne de sonuncusu
lakin en soylusu...

Beni kucaklamaya geldi
belki bir saat
belki bir dakika sonra
bağına basacak
uğruna savaştığım yarınlar.
Sakın bükme boynunu...
üzülme hiç,
kara yaslara bürünme ardından
yakışmaz asla bu bizlere...

72

Öksüz bırakma
sen al

beride düşen silahımı
ve çift çeksin tetiği
parmakların.
Ne fark eder ki
beraberiz yine yoldaşım:
Bu isyanın savaşçısı ve yaşayanıyız.
Vedalaşsak bile
buluşuruz özgürlükte yeniden.

73
Bedelsiz değil
yaratmak yarınları...
Kan besler ölümler yaratır zaferi.
Ve... bizler
onu sırtlayan kervan,
taçlandıran kahramanlarıyız.
Evet yoldaşım;
son kez
"yaşasın ülkemin bağrında
doğan güneş"i haykırarak
hoş geldin diyorum ölüme...

14 Nisan 1986

74
YARIN
O KADAR

UZAK DEĞİL

Sabrın bendini yıktığı yerde
Tahammül en müthiş hünerin oldu senin
Bekle!
Yüzyılların hasretiyle tetikte dursun gözlerin
Parlak sarı sabahlara sevdalı
Bir günebakan çiçeği gibi
Mağrur yüceltilere çevir yüzünü
Barut kokulu şafakların ardından
Sana koşan güneşi bekle.

75

Yıldızdan ve ay ışığından yana fukara
O kaç bin yıllık
Bitimsiz ve karanlık geceden sonra
Vücudunu örten tatlı ürpertilerle
Yeniden kucaklamaya hazırlan dört mevsimi.
Delikanlı rüzgarlara daya göğsünü
Ilık esintilerde serinlensin
Kor yatağı - yangın yeri
Cehennem ateşi ile dağlanmış yüreğin.

76

Senin takvimin yoktu - beklemek zor bir sanat
Zifiri zindan dünyanda
Anlamsız bir sözcüktü zaman
Nice çağ eskidi ama
Sen tükenmedin
Beklel
Kaderin cilvesi biraz bunca gecikmiş vuslat
Gerçeği kendinde ara halbuki
Sen sen olmasaydın eğer
Hükmü bu denli sürer miydi kırk haramilerin
Oysa bir yıl üçyüz altmışbeş gündü başkalarına
Ve bir gün yirmidört saat
Ama
Yarın yıldızlar kadar uzaktı senin için
Ve yarını özlemle yaşamak
Sana mahsustu yalnızca.

77

Yine de yakut parıltılı bakışlarında
Çalınmış gündüzlerle buluşmanın
sevincini yaşarsın
Acılara yüklenmiş bir ömre inat
Gururla kaldır başını
Dağların doruklarına bak
Erişilmez güzelliğinin üstüne
Kirli-kara bir katran misali
Düşen bu gölge Dağılacak.

78

Bekle biraz daha bekle
Ey nazlı dilberim hüznü bekleyişlerin
Bekle ey toprak ana
Gözyaşı pınarların kurusun artık
Şimdi doyasıya gülmek yaraşır dudaklarına
Gülümse
Berrak Mayıs sebnemleriyle yıka yüzünü
Siyah saçlarında kalsın yalnızca
Soyun geceyi
Gökkuşağının yedi renginden dikilsin gelinliğin
Gülümse ve hazırlan yarına
Sözümüz namus sözüdür
Güneşli gündüzleri getireceğiz sana
Bunu bil
Daracak evrenimizde uzay çağının
Bir yıl üçyüz altmışbeş günden daha kısa
Ve bir gün yirmidört saatten de yakın
Yarın o kadar uzak değil.

Nisan 1986

79

SEN!..

Yirmialtı Nisan'ın
Şafağında güneş kızışmış
Halkıma gülümsüyor
Zümrüt yeşili toprak ana
Yasa bürünmüş...
Ve
Bağrında ebediyete gömülmüş
Eşsiz bir komutan yatıyor
İşte ona bin selam!

Sen!..

Bahar kadar taptaze bir yaşam
Bir can, bir militan
Orada zulme isyan
Ve damla damla toprağa akan
Kıpkızıl bir kan
Sen Baki KAN!..

80

Gabar
Bilirim seni
Sen
Yurduma kahpece dadanmış
Düşmana ferman
Kana kan
Cana can
Sen özgürlüğe sevdalı bir militan!..

Seni

Daha gencecikken tanıdım
Umut yüklü geleceğe sarılırken
Zindanda zincire vurulmuşken
Dudakların çatlak, yüreğin şen
Yanakların kankızılken
Ve seni
Zindanda galipken tanıdım!..

81

Seni binlerle kucaklaşırken
Yükselen haykırışlarında
Hücredeki prangalı esire
Moral veren sesinde
Kavgada sen düşmanla güreşirken
Ve seni
Karabulutlar içinde kızılılaşırken tanıdım!..

Seni!..

Zifiri karanlık gecede
Sireyi delercesine eserken rüzgar
Ve zemherinin dondurucu soğuşunda
Sevdasına varmak için cebeleşen
Bükülmez iradenin gücünde tanıdım!..

82

Ah... Ah!..
Ah, bir bilsen şimdi

Nasıl da yeşermiş bahar
Gezdiğin yollar
İçtiğin sular
Nergizler, menekşeler, sümbüller
Hep seni arar...

Duyabilsen!..
Duyabilsen bir
Senin için feryat eden
Anaların zılgıt sesini
Bebeler emmez oldu
Tan vakti sana hasret!..

83
Tabiat selama durmuş
Ve seni kaybetmenin acısıyla
Kürdistan baştan başa isyan!..
Görebilsen
Nasıl da büyümüş kavga
Anlıyorum..
Anlıyorum dudaklarındaki kıpırdayışı
Kızıl yüzündeki tebessümü
Ve
Gözlerindeki bakışını da anlıyorum:
Bu direnişe davettir...
İntikamdır!..

84
Gabar
Sen şimdi
Dersim'in yalçın kayalarında
Ve direnişin yüceliklerinde gizlenmiş
YEDİ KIZIL GÜL'den birisin artık
Duy beni...
Duy bizi...
Duy hepimizi
Emrindeyiz senin
Tut elimden sana varayım!..

Mayıs 1986

85

DOĞUŞUN
DUYGUSU

Yaşım dokuz geleceğe
belki on, belki sonsuz...
77'de gözlerimi açtım toprağımda.

Merhaba aydınlık
merhaba yarınlar diye.
Ve GÜNEŞ gülümsüyordu
kollarımdan tutarak
hoş geldin çocuk,
hoş geldin bize...
Haydi o zaman sen de
koş, koş yarınlara
ve gelecek özgürlüğe.
Ekmek için toprakta ekin
biçmek için aydınlığı
savaşmaya hoş geldin çocuk.

86
Yaşamayı ve yürümeyi,
duymayı ve düşünmeyi,
kanatlanıp uçmayı
öğretti güneş
kollarımdan tutarak.
Merhaba aydınlık, merhaba hayat.

Dokuzunda yaşıyorum
yüreğimde kenetlenmiş yumruk
ve içinde tomurcuktan
çiçekler gülümseyerek sevdıyla.

87
Kolları uzun,
kolları derinlere doğru.
Ve konuşan yürek,
al götür dünyalara,
al götür yıldızlara
selamımızda
sevdamızda bir damla rüzgar.
Ve kinimizi intikamla
söyle dünyasızlara
ve emek üstünde debeleşen akbabalara.
Biraz daha panik duysun,
ölüm duysun bizden de.

88

Güneşle doğdum
toprakta yaşıtımla.
Aydınlık kızıl suda
başladı hayat.
Acılar zulüm altında
ve nemli gözlerde.
Mutlu bir gülümseyişle
merhaba insanlık,
özgür yaşam merhaba.
Yeni bir yaşamda
kızıl güller açarken
mutluluktan merhaba alem,
merhaba sana toprağında.

89

Direnış diyarında
bir başka kokar karanfiller,
bir başka doğuş var karanlıkta.

"Derya dibinde yangın"
ve yedi kat yerin dibinde
salınmış kökler.
Yıldızlara uzanmış dallar
ve yetişe duran
özgür hayat ortasında
dokuzuna bastım ayak.
İçimde sevda fezayı,
göğsümde hasret,
yüreğimde kavga tufanı.
Ve damarlarımda yeşeren
hayat var.

90

Ve ben
çocuğumun toprak.
GÜNEŞ'le doğdum,
ondan bir zerrecik diyorum.
Ya da ondan ufak
bulunmayan bir parça.

4 Mayıs 1986

91
ÖZGÜR

ÜLKE İÇİN

Biz burada
direniş diyarında.
Orada aranızda,
burada topraktayız.
Umut olduk ekildik:
Toprakta fırtına,
dağlarda isyan,
doğada hayatız.
Ne umut biter kavgada
ne günde güneş.
Özgür ülke,
mutlu hayat için
bedel olduk bedel.
Güneşte rengimiz,
toprakta sevdamız
ve dağda
havamız var bizim.

92
Dalga dalga esen yel,
her bir yana götürür.
Çayımız hayat olur.
Hayat kızıl açar
toprağımızda,
toprak buram buram kokar.
Yarasalar kaçıtır sadece.
Ama dimdik kalır hayat.
Yer altı nemli,
rutubetli duvarlar.
Vız gelir karanlık,
kavgada yaşar
ölülerimiz bizim.
Bir kitap okur,
bir silah tutar elinde.
Kalem oynatır,
ak kağıda döker duygularını.

Ve uyanır gündüz gibi.

93

Vücudumuz burada
hayat yeşertir yeryüzünde.
Gübre olur etimiz,
gül olur kemiklerde,
alır kandan rengini
açılır özgür özgür.
Ruhumuz kavgada,
Dağlarda
ve isyandadır sizinle...

94

YOLDAŞA MEKTUP

Yoldaşım
yolun gözler bu çorak topraklar
hasret hasret
umut umut
seni bekler
donanmak için gelincesine
allı yeşilli morlu.
En güzel çiçekleri yurdumun
bebeler
bebelerimiz
yolun gözler
minicik adımlar
kalkmak için dolu dizgin ayağa
işaretin gözler.

95

Tohuma durmuş umut
tohuma durmuş kavga
yarınlar
en güzel yarınları yurdumun
ufuk ufuk ışıldar
sıcak sımsıcak bir ana kucağı olmuş

seni kucaklamak ister
seni hasretiyle besler.
Bu toprağa can katmak gerek
bu toprağa ılgıt ılgıt
bu toprağa sevi sevi
bu toprağa bizi katmak gerek.
Bu bebeleri büyötmek gerek
bu bebeleri umut umut
bu bebeleri kavga kavga
bu bebeleri yarına katmak gerek.

96

Tohuma durmuş umut
tohuma durmuş kavga
bu tohumu beslemek gerek
bu tohumu emek emek
bu tohumu kan-ter
bu tohumu meyvaya salmak gerek.
Kavgaya durmuş bu topraklar
bu dağlar kavga solur
kavga büyötür ağaç ağaç
kavga büyötür çiçek çiçek
suyun kandan almış
bu bereketli topraklar.
Bu toprağa su katmak gerek
bu toprağa sıcak sıcak
bu toprağa kızıl kızıl
bu toprağa can katmak gerek.

97

Sürmek gerek bu toprağı
bu toprağı mavzer mavzer
bu toprağı kurşun kurşun
bu toprağın altını üste getirmek gerek.
Yarınlar
en güzel yarınları yurdumun
bir ana kucağı olmuş
sıcak sıcak
hasret hasret
seni bekler, bizi bekler
bu kucağa ulaşmak gerek
bu hasreti dindirmek gerek.

98

Tohum tohum olmuş bu kavga
bu kavgayı meyvaya salmak gerek
bu kavgayı dişe-diş
bu kavgayı başa-baş
bu kavgayı vermek gerek
bu kavgayı doyurmak gerek
bu kavgaya girmek gerek
girmek gerek girmek...

Haziran 1986

99

DEŞ

Deş...
deş bu sancılı karnımı,
bak gör
neler var içinde:
İsa'dan önce beş yüz elli,
Bin beş yüz on dört,
on dokuzuncu ve yirminci yüzyıl.
Üç bin yılın
sarılmamış yaralarıdır bunlar.
Dikiş tutmaz, kabuk bağlamaz,
rahat bırakmaz beni...

100

Komadaydım Lozan yirmiüçte
başımda çakallarım.
Onlar çınlatırken kadehlerini,
bir ben bilirim
kör bıçaklar altında
nasıl inlediğimi...
Uzattılar beni
neşterin altına,
bedenimi ikiye, üçe
dörde böldüler.

Doğradılar paramparça.
Bense kör,
sağır
ve dilsiz.

101
Dalaştılar
Musul-Kerkük petrolümde
boğaz boğaza.
O iğrenç kavgadaydılar
güney koynumda.
Ve ben sahipsiz,
ben kimsesiz,
ben çaresiz...
Ama dayandım,
direndim,
sıktım dişlerimi
kan-ter içinde.

102
Çünkü dönüşmek istemedim
sapsarı bir cesede
tarihin morgunda.
Soyum kurumasın
yaban ellerde.
Kızlarım, oğullarım
yetim kalsın istemedim.
Bağrıma bastım yavrularımı
bugüne dek getirdim.
Üşüyorlardı soğuktan
nefretimle ısıttım.
Kesilmiştim süttten
emzirdim sade suyla.
Taş kaynatıp içirdim
sıcak çorbadır diye...

103
DİRENDİM
YENİLMEDİM

Şehit düştüm
bir özgür günün
alaca karanlığında:
Günler akıp gidiyordu
umutla dolu
yarınlara doğru...
Ufuklar ötesinden
binbir ümit ile
zafer güneşine doğru...
taze kan damlaları emerek,
silinmez izler bırakarak.

104

Gabar sessiz
derin bir uykudaydı.
Henüz doğmuştu güneş
yeni bir güne...
Yeni umutlarla
karanlığın bağrını delerek...
Ufuk kankırmızıydı...
Serinliğiyle sımsıkı
sarmalamıştı Gabari,
yüceliklerinden ılgıt ılgıt
eserken seher yeli
bir tan vaktiydi.

105

Yirmisekiz Mart'ı yazıyordu
takvim yaprakları,
bindokuzyüz seksenaltıydı
tarih:
Birikmişti yüreğimde
o kutsal günün hasreti,
sımsıcaktı ve
güneş gibi eriten...
Kinim dağlar kadar,
yolumdaki engele
öfke vardı gözlerimde
yeni şafaklara doğru
yürürken...

106

Sarılıydı dörtbir yanım,
üşüşmüştü leş kargaları
Gabar eteklerine.
Yağdı üzerime
kanıma susayan
kör kurşunlar,
bir pusu çemberinde
mevziden mevziye koşarken.
İsyan ediyordu kanım
toprağa dökülürken...
ıslandım, sırlıslıklamdı
delik deşik bedenim...

107

Yenilmedim lakin,
direndim... son nefesime dek.
Zaten ülkeme adanmıştım,
beraberdik ölümle...
Ülkem, halkım
ve yüce Partim için
düşmedi elimden...
silahımla uzandım
kanımın da işlendiği
sarsılan toprağıma.
Ve ben de katıldım
ölümsüz şehitler kervanına.

21 Aralık 1986

108

**MERHABA
GABAR**

İsyan diye haykırıyor dağlar
Mavi değil Avaşın'ın suları
Habur'a bakamam bile
Haykırıyor yürekler intikam diye

Kucaklayalım Mahsum'umuzu
Kucaklayın analar
Kardeşler kucaklayın Mahsum'umuzu

109
Derin bir uykuda gibi mahsun başı
Donduramamış tebessümü dudaklarında
kahpe kurşun
Mahsum'umuz taptaze
Mahsum bahar çiçekleri gibi
renk renk
Mahsum seherdeki kuşlar gibi
cıvıl cıvıl
Mahsum gürleyen bir nehir gibi coşkun

Kucaklayalım Mahsum'umuzu
Kucaklayın analar
Kardeşler kucaklayın Mahsum'umuzu

Sevgi deryasında bir derya
Kinimizde bir doruk Mahsum
Girdi komutuna bütün bir gelecek
Yaşar umutlarımız Mahsum'da

110
Umut biziz
Saf tutmuş biz
Mahsum'un ardında
Aşk biziz
Ateşten yüreklerimizle
Mahsum'da atan
Kürdistan'da bir değil
bin de değil
Binlerce açar şimdi kan gülleri
Mahsum da doğar
gencecik analardan
Ele ele omuz omuza
Savaşta büyür Mahsumlar
Yıkılan köylerde doğar
Haçerlenen anadan doğar
Kanla temizlenen topraktan doğar

her karışında Kürdistan'ın
Ama yine de yenemez öfkesini Cilo
Öfkesi bir başkadır Çırav'ın
Ağıdı terketmiş Fırat ve Munzur

111
Acısına dayanılmaz demeyin Mart'ın
Dayanıyor işte Gabar
Öğrendik biz de dayanmasını
Gözyaşını saklamasını öğrendik
Ama yine de gömmemek gerek
acıyı yüreğe
Acı en büyük silahımız çünkü
Acıyı mermi eyledik namlularda
Acıyı bilinç yaptık
kattık kavgaya
İşte dayanıyoruz
Bütün ağırlığına rağmen
acısına Mart'ın
Yine de müjdeler Mart
bahara müjdeler
Yine vereceğiz sana
Demet demet kırmızı güller
Mazlum'da açmıştın
ölümde yaşam güllerini
Mahsum da kucağındadır şimdi
en kızıl rengiyle
bir demet gül gibi

112
Zindan direnişinin bayrağını
yüreğinde dikti zirveye Mahsum
Mazlum daha bir zirvleşt
Güzelleşt
Kızıllaşt
bu yeni güllerle

Kucakladı Mazlum Mahsum'u
Analar mutlu bu kardeşlikten
Analar umut dolu
Ama yine de bir acı var
şu yüreğimizde
Sızlayan derin bir yara gibi

Var mı bize de bir yer diye
bu kızıl gül bahçesinde
Mart'ta gülleşmenin güzelliğinde
Var mı bize de bir yer diye

113

Munzur ne yana akıyorsun
Habur acelen nedir öyle
Kime sesleniyorsun Gabar
doruklarından haykırışınla
Neden açtın kanatlarını Çırav
ulaşmak istediğin yer nere
Bastıramıyorsun değil mi
heyecanını şimdi
Onun için değişmiş vuruşların kıyılara
Kıskandığın için midir
değiştirdin rengini
Ama şimdi daha da güzelsin
kutsalsın Avaşın

114

Vur dalgalarını
Köpürsün suların kıpkızıl
Çünkü Mart kızıl
Çimenler kızıl
Çiçekler kızıl
Toprak kızıl
Mazlumlara'nın Mahsumlara'nın Mart'ında
Yaşam kızıl Avaşın

Diyebilir mi artık kimse
yüreğinin atmadığını
Canlanmışken Mart böylesine
Ayaklanmışken Mart böylesine
Ağlayabilir mi yaşam
göz önündeyken böylesine

115

Ama yine de acılı şu yüreklerimiz
Derin bir yaranın sızısı gibi
Andımız var çünkü
henüz yerine getirilmedik
Andımız var çünkü
henüz karşılığı verilmedik
Sızlar fkemiz derin
Dağlar isyan eder
Sular haykırır intikam diye
Toprağımız da henüz susuz stelik

Seni yeni doğan Mahsum
Sen cevap vereceksin
dağların isyan çağrısına
Sen haykıracaksın
Sulardan devralıp intikam türküsünü
Sen vereceksin suyunu
orak topraklarımızın
Mazlum'un büyüklüğünde doğdun çünkü sen
Mahsum'un kucadıında bydn
Doğmadan bydn yani

116
Merhaba Gabar
Bu Mart binlerce Mahsum'layız seninle
şimdi gururla kaldır başını
semalarına Kürdistan'ın
Gabar bir alev ol
güneşle birleşen doruklarında
Merhaba Gabar
binlerce Mahsum'la...

Mart 1987

117 VATAN

Yaratırken zaferi kızıl şafaklarda
dağlarımız uludur
gökler kadar
ve masmavidir gklerimiz
denizler kadar duru.
Ve lm sessizliğinden eser yok
ne de ller ardındaki yastan.
En zifiri karanlıklar
ve cehennem kuşaklarının

lanetli suratlarından
akan vahşete isyan,
isyansın vatan!..

118
Yani
Nemrutlar,
Ağrılar,
Cilolar
ve Zağroslar kadar yüce,
okyanuslar kadar derin
yemyeşil ovalar üstünde
hayat kadar taze
kızıl deryalar ötesi kan!
Yani VATAN... VATAN... VATAN!..

119
Ey sen...
Kürdistan denilen VATAN!..
Ey sen...
şafağın söktüğü yerde
hayata susayan!..
Ey sen...
olmaz denilene isyan!..
Yaratırken
her şeyi ile destan!..
Kandan oluşan tufan
cehenneme isyan!
Yani sen...
ölümler içinde yaşam
ve yaşamlar içinde
en özgür yarınlara
koşan diyar!..

120
Ve olmadın hiçbir zaman
lanet okuyana yar,
sana sevdalıdır
bağrında yatan!..
Çağlar ötesine uzanan
kuşakların hayatı,
bir gün kemiğe değdiği

yerde haykıran...
Dizlerin dermanının kesildiği
ve kalp atışlarının
en hızlısından
kopan ses dalgalarının
değdiği yerde ayağa kalkan
topraktan oluşan hayat...
Yani sen boydan boya isyan,
isyansın VATAN!..

121
Onlarla yaramız ağır,
yaramız keskindir kılıçtan.
Öfkemiz yığılıdır,
volkandan beter volkan!..
Umutlarımız taptazedir
Mayıs günlerindeki
doğayı aşan...
Ve yeniden
başlamış gibi yıkmak üzere
cellat sürülerinin kalelerini.
Ve kan ve katliam
ve emeğin üstünde oturan,
yaşama düşman
sana düşman olan
her şeye isyan,
isyansın VATAN!..

122
Bir dünya taşırız yüreğimizde
yeni mi yeni,
mutlu mu mutlu
kızıl kor gibi.
Ve omuzlarımızda taşırız
yükli yaşam bulutlarını.
İnsanlığa sevdalı
doyulmamış yaşama hasret,
en güzel dünyaları
yaratmak uğruna.
İşte bunun için seçtik
en şerefli ölümden ölümsüzlüğü
ve özgürlüğe düşmanı öldürmeyi.

123

yeminlidir sana **VATAN!**..
Vatan diye haykıran... haykıran.....
Bir tek tutkusu,
bır tek hasreti,
bir tek umudu var **ONLARIN!**..
Ya özgür vatan
ya ölüm" diye haykıran..
Umut yüklü dağlar,
coşkun nehirler
ve hayat pınarlarından
boşalan kan gururludur.
Vatanda destan, destanlarla yazılan isyan,
isyansın **KÜRDİSTAN!**..

27 Mayıs 1987

124

ZİNE

KURDİSTAN

Gece ayaz
hava çok soğuk
parkam da ince kumaştan yapılmış.
Bazısında
beyaz çuval da yok
döşek niyetine.
Sonbahar geceleri de
fazla soğuktur bilirsin.
Bilirsin de soğuk yakar
ta saçından derine
işler soğuk,
ta derinden derine
sabaha dek döne döne.
Dışarıdaki insan
bir şeyler yazmak istiyorum sana
bu sıkın günde.

125

Mesela bir mesaj
yada külfetli bir şiir
belki de bir günlük sayfası
bir eylem girişimi de olabilir.
kirli yosunlarla süslenmiş
yıkıntı kayaların diplerinde
bir tarih bir nes
bir nesil
bir vatan gibi
kıvrılıp yatan
savaşçıları yazmak istiyorum.
onaltı
onsekiz
yirmi yaşlarında
bu tanrılar kadar
günahsız
temiz
ve saf Memoları

126

Zînâ Kurdistan!
Xeco Kurdistan!
Şirin Kurdistan!
Siyabend'in
üçbin yıllık illeti
Kürt işlemesi heybelerinde.
Bu muktedir Ferhatların.
Onlar ki;
her biri
antikçağlı Namık'ın bir destanı
her biri
Ali'ye diz çöktüren
bir Zaloğlu Rüstem,
her biri
doğanın genç prensi bir Feqâ TĞyran,
her biri halkı isyana çağırın bir Ahmedâ Xanâ.

127

Bu kaçınıcı perde
bu kaçınıcı hançer
bu kaçınıcı iblis!
Oyy...

mecalim kalmadı
bir daha kalkmaya
son takatimdir
zira bu benim.
Henüz başımı yeni kaldırmış,
henüz ellerim yeni deprenmiş
yüreğim yeni açılmışken
toprak atılır
yırtilan mezara.

128
Yanıt o denli gürdür
bitkin feryada.
Haykırır
bağırır
saldırır,
köhne motifler
bir bir savrulur.
Tarih değişir
talih değişir,
yeşeren savaşta
yarınlar büyür...

129
KURTULUŞ ORDUSUNA

Biz tayfunuz kırdan kente eseriz
Uçan kuşla esen yelle gezeriz
Gece vurur gündüz vurur geçeriz
Kürt halkının silah tutan eliyiz

Baskınlarda tuzaklarda vuruşan
Dört bir yanda düşman ile boğuşan
Dağı taşı alev olup tutuşan
Kürt halkının savaş naralarıyız

Kara güne güneş gibi doğarız
Kara kara yazgıları bozarız
Nara atar bomba atar coşarız
Kürt halkının atan can damarıyız

130

Munzur gibi kızıl kızıl akarız
Dicle gibi her köhneyi yıkarız
Fırat gibi deli deli çağlarız
Kürt halkının kabaran öfkesiyiz

Biz kızıl gülleriz dağda açarız
Bir dal düşsek bin kök olup çıkarız
Biz bir ölür yüzbinlerce doğarız
Kürt halkının onur çiçekleriyiz

Biz Bloka biz Axşunuz Temanız
Biz Sasonuz biz Hâziliz Gabarız
Biz Botan'da şehit düşen bin canız
Kürt halkının şehitler zinciriyiz

131

Kürt halkının özlemiyle biz doğduk
Kemaller ve Agitlerle kurulduk
Acılardan sızılardan durulduk
Kürt halkının bir bilim kalesiyiz

İnsan gibi yaşamaya and içtik
Biz kan ile bu günlere eriştik
Bize küskün dağlar ile barıştık
Kürt halkının sevinç çığlıklarıyız

Biz arteşiz biz ateşiz biz kiniz
Biz işçiyiz biz köylüyüz hep biriz
Biz intikam diyenlerle yüzbiniz
Kürt halkının isyan diyen sesiyiz

Ağustos 1987

132

**GOVENDE'DE
NÜMAYİŞ VAR**

Çoktandır unutulmuş hasret
Karadiken misali yüreklerde gizli
Umutlar ihanete inat dipdiri ayakta

Söylenir türküsü yarınlar güzelliği için.

Biz mi seçtik!..

Acıyı, kederi ve zulme karşı isyanı

Yaşam yolumuzun duraklarıysa bunlar

Fırtınalara ramak kalasıyla ölmek niye ki

133

Vatan diriliş kavgasını yürütür

Oysa ihanet maskelenmiş yüzüyle

Savaş, millet ve hürriyet adına

Aşındırmaktadır kutuplar ötesini

Elinde izzet nefisinin posası

Satılıktadır borsa meydanlarında

Ölesiye yaşamak aşkına.

134

Ama kan kusuyor namlular

İhaneti can evinden hançerliyor

Yatağındaki kocaman yüreklerle

Tetikteki parmaklar selam duruyor

Keletük'teki direniş abidelerine

Haykırışlarla çınlanan her kulak

Bir kez daha tükürüyor...

İhanetin utanılası çirkin simalarına

Ölmedim yaşıyorum her gün

Vietnam semalarında

Filistinli direnişçilerin gözlerinde

Ve her kalp atışında halkımın.

135

Siz beklemeye durun

Tufan gibi kopacağım gün yakındır

Türkülerimle nümayişlerde

Adınızı anarak haykıracağım

Bağımsızlığın kutsal beldelerinde

Amed'de, Hilvan'da, Batman'da

Yani her yılın on iki ayında

Şanlı Mayıs'ın o güzel günlerinde...

Andımız var sizleri geçireceğiz

Direnişin dört nala kalktığı

O kutsal Ağustoslara...

136

Ağlanıp yaslara bürünmek
Küsülü olmaktır davaya
Naaşlarımız kefensiz de gömülse
Kızıl güller bitecek o yerlerde
Özgürlük tutkusuyla...

Solgundur, renksizdir çiçekler
Boynu bükük ve mazlumdurlar
Kuruntularıyla gururlarıyla kırık
Kerhen de olsa yine gülümsüyorlar
En son anında düşerken içimizde
Ne gözlerinde yaşlar
Ne de simalarında burukluk
Öylesine genç, öylesine taptaze
Ölüyorum ama gülümseyerek
İhanete vura vura yaşayacağım
Adına ölümsüzlük denilen...
Canavarın kursağında olsam bile.

137

Alacakaranlığın şafaklarında
Aydınlıklar sislere boğulmuştu
Güneş bulutlar ötesinde...
Çırpınıyordu üzerimize doğru
Süzülmek istiyordu
Kavurucu yaz sıcaklığıyla
Dilan dağlarından Harran'a doğru.

Omuzlarımda kahır yüklüyüm
Şimdi ihanetin besleme umutları
Kör bir bıçak gibi çaresiz
Ve boş silahlar misali yasıdırlar
Her nefes çekişim bin yılların köleliğidir.

138

Gabar
Feryat etmem çaresizliğimden değildir
Meğer ihanet kurbanıyım dostum
Bir idam fermanı gibi belalı

Uzaktaki umutlar benzeri yapayalnız
Ama gelecek doluyum
Uzay boşluğunun ötesinde olsam bile.

Bazen serap olup yanılttılar
Kiminde umut kesilip kandırdılar
Kana, cana girdiler gününde
Fakat dost olup gönüller alamadılar
Hep yabancıydılar misafir misali
Gösterince kendisini namlunun sıcaklığı
Kapı dışarı oldular, kovuldular ansızın.

139
Burası Dilan kapısı...
Eteklerinde abideler dizilmiş
Burçlarında Mazlum ve Cemil okunur
Ötekiler de parıldıyor yanıbaşlarında
Şimdi selama durmuşlar öncekilerine
Matem bürülü değiller yani
Saygı duruşundadırlar direnişe.

Telaşın can korkusunda olmasın
O heyecan nöbet devrinde olmalı
Koşar adım gidilirken üstüne düşmanın
Sakın titrek olmasın ellerin...
O candan değil
Canından olsa
Sen ya da ben olsam...
Varsa boynunda ihanetin ilmiği
Sana nasihatim olsun
Acınıp vicdan azabı duyarsan
Dönekler kralı bir satılık uşaksın...

Ağustos 1987

140
KOMUTAN AGİT
Komutan Agit
milyonlarca Kürdün sentezi
savaşan halkın
ta kendisidir.
Tükenmeyen enerji
bitmeyen hücum

silahlı Mozart'tır.
Zafere gebe
yeniden doğuşa ebedir,
15 Ağustos sancağının
altın yıldızıdır.

Eylül 1987

141
DİYAR-I BEKİR

Bilirim Diyar-ı Bekir'i
Koyun koyuna yatar orada
Acı ve sevgi
Umut ve onur da...
Zulüm kan **olur**
İnanç olur
Sevgi olur
Taşar **yüreklerden**
İşlenir ilmek ilmek
Dokunur...
Dokunur dağ kokulu
sevdanın yangını
Zindan duvarlarına...

142
Karanlık üzre açar Diyar-ı Bekir'de
Onurun kan gülleri
Paslı karanlığın cümle ağuları
Aydınlık olup süzülür yüreklerden
Süzülür...
Alaca şafağında isyanın
Tarih kanla yazılır
Diyar-ı Bekir'de...

30 Ekim 1987

143
Hüseyin Sarıçiçek'in anısına.
UZANIYORUM
KANLAR İÇİNDE

Bilirim:
Yol uzun, sarp
engebeli...
ve ölüm tuzaklarıyla dolu
kör karanlıklardan geçse de,
andım var
savaşkan Partime:
"Tüm dünya şahidim olsun
adımlarım sağlam,
yürüyüşüm kahramanca olacak"
özgür vatan toprağı için...

144
Tarih bindokuzyüz seksenyedi
Mart'ın onsekizi günlerden
ve metreler boyu karlı
bir kış akşamı...
Çevrelemiş dört yanımı,
ölüm fırtınası esiyor
sessizden sessize
Botan dağları eteklerinde...
Beyaza bürünmüş,
isyan ediyor dağlar
kar yükü altında...
Güneşse yitmiş
karabulutların ardında...

145
Bir elim namlusunda
omzumdan sarkmış silahımın
şu gün batımında,
Beytülşebap yollarından
yürürken özgürlük doruğuna...
Parçalıyor sessizliği derinden
pusulanmış can düşmanlarımın
kör kuşunları...

Direniyorum direndikçe
kurşun yağmuruna...
Yıkılmıyor bedenim
düşmüyor elimden silahım
bir gün bir gece boyu...

146

Dinginleşiyor sonrasında
delik deşik bedenim...
terk ediyor ruhum da
al kanlar içinde...
Ve uzanıyorum boylu boyunca
adanmaktan gururlandığım
Kürdistan topraklarına

3 Aralık 1987

147

DİRENİŞTE
MSÜZ OLANLAR

Soğuk beden yerlerinizde
Şimdi umutlar filizlenmekte
Kan revan içinde ama dimdik
Ölüme meydan okurcasına
Toprağına uzanmış boylu boyunca
Kahpe kurşunların yarasına bakınarak.

Davet edilmemiştik...
Zılgıt sesleriyle ölümsüz törene
Yuroğımızda kaldı cesaretimiz
Ama nümayiş yerinde...
Yüreklerimiz vardı sizinle kalan
Eğer olamadıysak omuz omuza
O talihsizliğindendi Nisan gecelerinin
takat kamçılanan umutlar
Sizi haykırıyordu savaş naralarıyla.

148

Ölümsüzlüğün rahatlığında olun
Çünkü ağlamaklı olmadı simalar
Emin olun...
Hiç de belirmedi gözyaşı ve hüzn

Alınlarda konuştuysa bir parça kin
Bu olmayışımızdandı seyran yerinizde
Şimdi umutlar dört nala kalkmış
İsminizi anmakta her nefesinde...

Cana bedel her mermi...
Gününü bekler kendi yatağında
Cesaret gözden-gezden geçer
Yılların bilediği kini kusmak için
Uğrunda ölümlere sarılan
Toprağı nemlendiriyor kanlarınız
Damla damla süzülürken yara yerinde
Akıp gitmekteydi özgürlük deryasına
Ve de umutlar sıra dayağından çıksın
Dinlenme anındaydı darbesiyle birlikte
Geleceğin düşleriyle baş başa
İhaneti hançerliyordu canevinden.

149
Tan yerinde süzülürken güneş
Yine kamçılandı umut dolu sevdalar
Kiminde de coşkularla kükredi...
Bazen de acılarla yüklendi omuzlarıma
Ama tümünde sarmaş dolaş
En içten destek olduk emsalsizce
Oysa her şey...
Bedelsiz verildi geleceğin güzelliği için
Sıra dayağında umutların bulunmadığı
Ellerimizle yaratacağımız dünyalar uğruna.

Kanınla süslenmiş her tomurcuk
Yıldızlar altında bitecek sessizce
Şafaklara süzülen Nisan sabahlarında
Fakat çok uzaklarında bırakılmışım
Çırpınışlarım ne yazabilir
Sen olmayınca aramızda...

150
Sizleri ancak ve yaşatabilmek
Dille kolay...
Yokluğunu satırlarda okumak
Onur, şeref ve intikamcı olmak
Köleler dünyasında ne kurtarır ki.

Bütün bunların da mihenk taşında
Döğüşmek gerekmez mi ölesiye...
Devrimin kasırgalarını yaratana dek
Her karışında bu toprakların...

Kavgam diyordu yoldaşların
Köleler dünyasının...
Esaretiyle savaşıyorlar yani
Seni götürmeli dört duvar aralarına
Onuruyla bu savaşta baş başa olan
İnanç silahıyla düşmana saldıranlara
Daha da ötelere uzanmalı direnişin
Kutuplar dünyasına, insanlığın tarihine
Ve de çizgisiz alın sahiplerine doğru.

151
İnanç prangalara da vurulsa
Özgürlüğün savaşındadır şimdi
Bu tarihin hakkımızdaki
Dokunulmaz kararıdır bilesin sözleri
Sana bakınarak...
Ne iç çekişim, ne de yalvarışımdır
Bu sitem...
Esaretin vahşetine isyanım
ölüme meydan okuyan haykırırlarımda
Gözlerimde akanlara kanma sakın
Ben acılar yutkunarak büyüdüm
Yaşam, savaşmanın kendisidir zaten.

Meğer umutlar sıra dayayılmış
Köleler mezbahanesi Kürdistan'da
İçerlenme değil, dertten yakınıyorum
Kararımı vermiş, yaşam kavgasında'yım...
Yenen kim, yenilen kimdir
Çözumsuz bulmacalar yığın olmuş
Durup hep bakılır gözlerime...

152
Kiminde ağlamaklı ve elem dolu
Bazen de dört köşe olur neşeden.
Ne anlaşılabilir hikmettir bilinmez

Ne de çözülecek sır...
"Keremeti kendisinden menkul"
Bir şifrazyondur sahibine özgü.

Sen görmeden gittin ne çare
Ordulaşan halkımın ayak seslerini...
Kimbilir ne kadar isterlerdi
Meşale gibi önlerinde olmanı
Ama nafile
Bu özlemlerin avuntusudur
Eğer ardılların ararlarsa bedenini
İçimizde olan manevi komutanlığındır
Halkımı kurtuluşa ayaklandıran...
Bizi biz eden varlık gerçekleri
Siz olunca aramızda sonrasını kim düşünür ki.

153
Evet Bedran yoldaş...
Sen ulusal kurtuluşun inancı
Savaş ateşinin bilemediği kin...
Sen
özgürlüğün bitimsiz pınarı
Yoldaşların cesaret kaynağı
Ve sen ihanetin korkulu rüyası
Hilvan'dan Şemdinli'ye
Aydınlık getiren güneşimiz...
Ve de sen
Cumalar'dan Salihler sonrasına
Günümüze gelen yadigarsın...

Sevinci başka olur her Nisan sonunda
Antep'teki dokumacı Sait'in...
Gelecek için kin biliyor harman yerinde
Hilvanlı köylünün
Alevler sarılınca talan yerindeki emeğe
Bayram sevinci yaşar Batmanlı işçi...
Bugün direnişin boyutlandığı yerlerde
Düğün hazırlığındadır analar...
"Ölüme nişanlı, hayata sözlü"
Davasına yaşamını bağış edenler için.

BU SEFERLİK

Halkımın
uzun namlulu kara Ge-Bir (G-1)'i
uzat başını, başının altına
şarjörlük rextını koyayım...
Ayakkabını da bu seferlik
çıkart artık.

Mezar taşına
her zirvede bir beyitini katan
gerillanın aşk türküsünü yazarım.

Silahının kayışını da
takma koluna, rahat uyu bu seferlik.
Bak sana Rejgardan
bir kucak ot bile getirdim,
her bir tanesini
Zap'ın yeşil suyunda yıkadım.

155
Diyorum ki
Şutuğunu da çıkar bu seferlik,
Belin incedir zaten
On metrelik
İnce tülde de yapılmış olsa.
Sen demiştin ya
“Altı yıldır
tüy bitmez oldu altında.”
Sancağı teslim et ama
Sancağı teslim et
Ve rahat uyu.

156
SİZ Kİ
Siz ki
Sina çölünde Fırat ve Dicle...
Siz ki
Sibiry'a'da ekvator iklimi...
Siz ki
buzlu kutuplarda sıra sıra hurma ağacı...
Siz ki
Firavun'un zindanlarında Ağustos güneşisiniz...
Siz ki
en soylu insan türünde alyuvarları...
Siz ki

komaya terkedilmiş bir halkın
biricik yaşam emaresi...
Siz ki esaretin hükmettiği bir tarihte
hürriyet nakkaşları...
Siz ki rezaletin kol gezdiği bir toplumda
sosyalist geleceksiniz...

HELBESTEN KURDÎ
(Kürtçe şiirler)

159
jibo bîranîna râberâ gernas û tâkoşerâ
Internasyonalîst yê bilind HAKÎ KARER

EZ MIROV BÛM!..

Nebû tu cudatiya min
Ji dîliyân xwedâ yân din
Neh meh û deh rojan
Di rahma dayîk de mayî
Zabûyî, mezinbûyî, dipeyivî
Canekî xwarin dixwar bûm.

Di bîst û heftan de bûm hîn
Ter nebûyî ji jîna xwe
Şitilekî ciwan bûm
Qencî re, delalî re, nûjenî re, rastî re; heval
Nebaşî re, gemarî re, kevnarî re, xwehrî re;
dijmin bûm.

160

Ez MIROV bûm!..
Cana min standin bâ âcel
Tiraj tiraj pâl-dayî, di rojekî 18'ê Gûlanê de
Bo doza min serî danî
Daxwaza min, evîna min, ser xaka xwe dirêj bûm
Zeliqîn berân bi dohn
Li singê min â hogir;
Ji serî ta neynûkan xwînê bûm.

Ez MIROV bûm!..
Ez hevalê hemû koman bindest â rast
Zilmê re, nîrê re, kedxwarî re dijmin bûm
Di şerê serxwebûn û azadiyê de
Di refên pêşîn de bûm, bo gelê xwe yê belengaz
Dest min de çek, keleşekî cengavver bûm
Li ser nebûna min qedeh li hevdan komaxayînan
Ya kû ew wan nedizanî,
ez di stranên dihatin gotin de
Loriyan dihatin xwendin de û
Di nav dengê çekên nedihatin ravvestandin de
Yê dijiyam bûm.

161
Ez MIROV bûm!..
Ez ê karkeran, ez â gundiyan
Ez rika bâtehempayê hemû bindestan
Ez kedxwarî re, emperyalîzmê re
Û li hemberê paşverûkên xweyî-cih
Çar-gavî bilind bûyî dengê gelê xwe yê awaz
Ez ji serî pêde "rabûn" bûm
Ne ji bo pênc-çexiyan namusa xwe dayî re amade
Xayînek, ne jî "xwarina wî goştê mirovan
Vexwarina wî, xwîn bûyî" sultanek bûm.

Ez MIROV bûm!..
Ez li derya reş
Li kûriyê derya bo masiyan âm bûyî
Pazdeh canan dilo van bûm
Ararat bûm, Koçgîrî bûm ez
Dârsim bûm, Zîlan bûm
Ji zikên hatîn qelaştin hatî derxistin
Ruye rojê nedîtî mendalek bûm
Di sera sunguwan de yê dihejiyam bûm.

162
Ez MIROV bûm!..
Zinat û hingavtin, kovan û rik
Dibit ku bân jibîrkin, lê ez nayim jibîrkin
Lewra ez ji ziman derbasî ziman digerrê

Destanek bûm
Ji çîyan, ji kozikan
Ser dijmin berik direşandâ
Remza singâ pâşmergan bûm.
Ez MIROV bûm!..
Ez, lepân xwe û diranân xwe yân gemar
Di laşâ min de digerlandâ
Xwîna deva mâtingeran bûm
Ez qirkirinân bi kom, ez ber dara kindirâ, ez koçber
Ez bi dûrxistân bi kôtek bûm.

163

Dest û zendân wan bi hev re girâdayî
Kirîv, meriv û nas
Bî hînekan re hevalbend bûm
Lî wîr benzîn rijandin ser min
Xwoliya min tåkîlî hev bû
Bî tedan re yâ dişevvitiyam bûm
Weke min bûn ân min dikuştan
Lê ez MIROV bûm!..
Dirok bûm ez, diroka bindestan, ân nizm tîn dîtin
Derbas bûm ez ji cendera zilmâ
Sohr, mîna xwînâ hatim herifandin
Imparatoran, sultan, koma xwîn xwaran
Xwestin min tûne bikin
Belavkir şaxên xwe min M xaka xwe
la îro min debar kir.

Ez MIROV bûm!..
Min firand sera vvî, yâ zalim Dehak
Ez KAWA'yâ hâsinger bûm
Yê ser orsa mekûtâ dihejand bûm
Kâm nebû tu caran carek din
Lî xaka min agirâ serhildanâ
Ez şelalekî sohrîk bûm
Lî hemû 21'ê Adar'an de
Ser banîyân çîyan â pîdiket bûm.

164

Ez MIROV bûm!..
Spartakûs re bi hevra bûm, di qadên Roma de
Hâviya pîşemîn
Gerîllayê cîhanê bûm â yekemîn
Lî hemberê ezbenîyân wan M serxwe "rapirîn"

1871'ê li Parîse,
li Rusya'ya bûm Cotmeh 1917'an de
Li Çîn'ê, li Kore, li Kûba, li Vîetnam
Ala sohrik ê hilgirtî bûm
Li Laos'ê, li Kamboçya'ya, li Mozambîk
Li Angola xwîn diveraşandê mitralyozan bûm
Qelaşt zikê wan xayînan, mejokdaran
Ji kozikan ta kozikan belav bûm
Heskirina welat weke çarîkeka bi gemar
Li ser ruyê xwe yê hildigirin
Canê min standin bî ecêl.

165
Ez MÎLÎTANEK bûm!..
Bê şer û bî kedxwarî
Li nav gâtîkîşerê min
Hîn di bîst û heftan de bûm û
Hîn şitilekîcivvan
Bona serxwebûn û azadiyê
Daxawaza bî bûha di nav xwîna sohr de
Hatim gevizandin.
Ez MIROV bûm!..
Ez şerê bî dawî
Ez welatê tî-bûyê serxwebûnê
Ez erdê bî sergîn-bûyê rizgariyê
Ez K U R D I S T A N bûm!..

166
SER BÎ XWE BIKE

Ez keçek pîr ciwan
Çav bî kilê sîphan
Bejin zirav wek rîhan
Ketime destê biyan.

Serê min girêdane
Dinya min bendexane
Naxwazim wer bîmînim
Evîndara Kurda me.

Dilê min li ser we ye
Çavê min li benda we ye
Werin bo min ceng bikin
Pîrozî her bo we ye.

167

Ez gûla sorîgelî
Ez evîna bilbilî
Li nav mângan şînahî
Hun bikin cejn û şahî.

Serî bikin wekî mâr
Bi xenceran û bi kêr
Dakevin destan wek şêr
Dijmin bikin bin şikêr.

Ciwanim; min bernadin ew bî şer
Bi min şahî dîkin ew her û her
Bi hezaran canemergan bide
Min bike ser bi xwe Partiya Karger.

Hamît AVCI (Rûbar)
10. Sibat 1982

168

KAWAYE NÛ
Li girtîxana
bajare Amed,
bilind dibû deng
belav dibû li sanan,
li bin janê xistine
li ber xwe dida,
Kawayê qehremap.
Digot:
"Bimire kolonyalistî,
bijî Kurdistan!"

Diherikê xwîn
sor dibû zemîn.
Birîndar bû şêr,
serî nedanî li ber dijminî.
Erîş dibirin ser,
wekî sayan har.
Wî bilind dîkir
ala proletar.

169

Kavvayê nû ye şêrê birîndar
ew nimûne ye bo her şoreşger

Ew bûye ala... Partiya Karger.

Yek yek dişikand
zincîrân sitem,
di hârifand Wî dîvvarân zindan.
Roja Nevvrozê Ew ji nav me çû,
tevlî karvvanâ canemergan bû.

Em şînî nakin
tu car ji bo Wî,
divâ berdevvambî;
bîr û reya Wî,
ta ku bi cî bû
ew armanca Wî.
Râberê me bû
ew KAVVAYE NÛ;
şâr û qehreman
heval MAZLUM DOĞAN.

Hamît AVCI (Rûbar)
25. Adar 1982

170
STRANA
TOLEHILDANE

Çemê Diyarbekira şewitî pir dirêjo, pir dirêjo
De bistirê lo biravvo kul û kedere me birêjo
Ew kul û kelemân ku xayîn Tirko kirî vâ kezebo
De bistirê lo biravvo ji hindiro

Erê dibêjin derd û kula me Kurdan
zaf girano, zaf girano
De bistirê lo biravvo lo biravvo bila derd û
kul derkevin ji vâ cano
Bilaerd û ezman tev hev bibin şahidên me Kurdano
Heyfa mâr û mârhasên me namîne
li ba devvleta Tirkano

171
Erê bira Kurdistana Kurdan îro şiyar bûye,
şiyar bûye
Vaye pî re Partiya Karkerên Kurdistan damezirîye
Pêşberiya tolehildanê bû serbilindî daye ber xwe
Serfermandarê vâ xebatê Tolehildarê APO ye

Gelî birano tev vverin vî serî û vâ dîlanâ, vâ dîlanâ
Berxwe bidin heya doze giran heya serxwebûnâ
Azadî heye ma kî bitirse ji mirinâ
Ji bo serkeftinâ bidin ser hevgulleyân tolehildanâ

172

**PEŞMERGE Ê
JIYAN**

Ger bijîm deh rojan, di destê min de tîfing
Ger bijîm deh rojan, serbilind wek piling
Xweştir e jiyana ji sedsalên sernizimtiyekê bî hawî
Sedsalên koledariyê, tirsonek wekî rovî!
Çi dan bapîrên min Osmanî û Teteran?
Çi dan bav û dayikê min bî şermên kemalîstan?
Ku hawîya min hebe ji pisporên viran
Neteweyekê di şeva rêş de, bî çare û di serhev de
Welatekî bo dizan bûye pergende
Ê ez, ez ê ku hebûna wî bûye qedexê
Bî berxwedanê ev e hebûn û mayîna me!
Lewma min hilgirtiye tîfing li serê çiyana

173

Lewra min li şûnê hîşt jiyanekê wek a lavvîran
Îroj pêşmerge me, li pêşê mirinê radibim dîlanê
Bî dilekî şa û bextiyar dinêrim li jiyana
Gotina bapîrên me ye, ey cîhan
"Zikê tîrê haya xwe tûne ji yê birçî"
Heye ku hin mirov nava min bikin
Bibêjin li navê kaşan Kurdekê bûye terorîst
De baş bibihîsin mirovîna, baş!
Netevîya min hebûn û mirovatiya min e
Tîfînga min şeref û namûsa min e!
Baş bibihîsin mirovîna, guhê bidin van peyvokan!

174

Min jî dil neye bijîm wek we
Xudan navê û ala û dezgehê, di welatê bapîrên xwe de
Min jî dil neye bibînim ji çanda xwe dîlanan
Raber bikim listikan,
bistirenim bî zimanê xwe goraniyan
Ez jî hez dikim ji kokê û hejên xwe

Dixwazim amade bikim rojân şahiyâ
 bo zarokân netevva xwe
 Lewma hilgirtiye min tifing, tifinga ku bo min jiyan e
 Tâkoşîn bo gelekî bindest av û nan e!
 Ey hevmiroven cîhana me!
 Hesana nîne kuştina gelekî!
 Pirs bikin ji hestiyân di şikeftân Kurdistanê de,
 Pirs bikin ji çemân welatê me,
 Ji meydanên Amed û Mehabad û Silêmaniye,
 Ji zindanan Enqere û Baxdad, Heleb û Tehranê!

175

Ne hêşan e tune kirina Kurdan,
 Hebûna wan bi xwînê hatiye avdan!
 Çawa hovitiya serdestan berdevvam e,
 Wusa jî berxwedana me!
 Ey hevmirovên cîhana me!
 Hun jî evîndar in bo wê,
 Lê ne aşîtiya bindestiyê,
 Ne aşîtiya rûreşî, eze pî û bî mafîyê.
 Ta Kurd ne azad û Kurdistan ne rizgar e,
 Tifinga min jî milan wê neyê xwar e,
 Berxwedan berdevvam e!
 Ê rojek wê vverê, tade xwîn vevê bîhtir birije;
 Bila kesek li me neke loman,
 Levvra ya me berxwedan e,
 Ya serdestan arîş û talan e;
 Mirina paşmergan bo netevveyekê jiyan e;
 Ya leşkerê neyê şerm e, bo sedaran neman e!

176

AVE ÇEMEN TOXUMÎNIM

Avê çemân toxumînim, çiku bilbil dixwîn
 Îsal serhev dibînim, wek wê rojê nabînim

Heyva sera biharê, 21'ê Adara
 Xwînbûye pêlê dara, Mazlum ji bîra me nara
 Vebûye pêlê dara, Mazlum ji bîra me nara

Berfa sipî kalûbuz, çiyayê sipî kalûbuz

Va bûye îro Newroz, cejna we Kurdan pîroz

177

KARVAN

Kuştibûn karvan, duvhev çûn asman
Da rojê bibînin, stârkan bikin nîşan.

Berdan ji gerdûn, bo jînê tev çûn
Di mirinê de dibînin, mayin û hebûn.
Ev çavên digirîn, ev laşên bi xwîn
Ji reya serxwebûnê re, xweş digih
mizgîn.

178

CENGA PARTÎZAN

Geliya Hêjîran kûr e,
tîjî bû bi dengê partîzanan
Dengê wan bilind û bilind bû,
Weke tav û asmanan

Xiyaneta beg û axan
Berdevvam e hemû çaxan
Xiyaneta Mala Beyrê
Baş li wan bike seyrê

Ketin pêşîya neyar
Şikefta Temekê kirin diyar
Fêstê xwînwar ên tirsok
Bi cehş û leşker, bi top û firok

179

Girtin dora cengavveran
Li ser îxbara cahşan keran
Bû ceng û şer, bist û du seet
Partîzanan berxwedan kirin adet

Berxwedan ji wan re bûye şiyar

Li dest û çiya, li bin îşkence û dar
Serpîrîştâ wan hevalâ ORHAN
Kirin şerekî pir û zor giran
Çiya û dest û asman hemû hejand
Felek li ser sera neyaran gerand
Zincîrân koledarîtev qetandin
Perdeya xiyaneî tev çirandin

180

Ala Partiyâ hildane jor
Reng dane bi xwîna xwe ya sor
Cengawerân Artêşa Kurdistan
Dengê wan bilind bû li cîhan

Di dîroka Partiyâ de bûne qehreman
Xwe berdan nav dilê gelê Kurdistan
Wan girtibû raka MAZLUM û EGÎD'an
Her dirûşma vvan bû, berxwedan jiyan!
Raka vvan get û qet bernadan
Ta davi vvan her li ber xwe dan

181

**HEYA KENGE
KURD WE BIMÎNIN BÎ VÎ RENGÎ**

Kurdîstana me ya ez bi gorî
Hezaran sal di ser de borî
Lê tijî ne xort û perî
Qirîrîne dor bi dorî
Ma çî hal bo vvan gerî
Talan kirin gişt bi zorî

Osmaniyân vveke guran
Di ser de hatin kirin talan
Destek şûr bû yê din Kuran
Çî însan bû vvan nehâlan
Cihê xwe kirin bi fen û falan
Tîştên Kurdan bo vvan nehâlan

182

Milletê Kurd weke mîran

Şerâ wan kir weke şâran
Xwe da çîyan mal bo hâlan
Gelek kuştin tejî geliyan
Çend feodalân diz û xayin
Bo wan guran bûn wek biran

Bi sed salan ma bi vî rengî
Kurdistan ma pir bâ dengî
Atatürk û İsmet bi şîrîkbendî
Dest avâtî şer û cengî
Bang kir Kurdan: "Em bira ne!"
Dîsa xapandin bi vî rengî

183

Kurd kom kirin seran ser
Kî bi şeref bû kuştin, kirin der
Hindek axa û xayin û xwînxwar
Ji xwe re kirin wek sayan har
Kurd û welat man feqîr û hâjar
Belengaz kirin gelek man necar

Heya kengê, heya kengî
Kurd wê bimînî bi vî rengî
Kurdistan bû cihê cengî
Ev car nabê hîç bî dengî
Rojê me derket çend ronahî
Ev cara zû wê rizgarbî

184

Sala '84'ê, 15'ê heyva Tebaxê
Dengek derket ji Şemzînan û Dihê
Gelê Kurd rabin dest bavêjin xebatê
Çi nema ê din devvleta Tirk wê rûxê
Karker û gundiyan dest avâtî sîlahê
Cihê xayîna nema li ser erdê û axê

Karker p gundî ne ew bi xwe Apocî ne
Hin dibêjin file ne hin dibêjin Ermenî ne
Wilo nîne wilo nine, ew wê vê dibêjin derevvî ne
Ew Kurd in tam ciddî ne, tam eslî ne
Kurdistanî ne, hemû kuran milleti ne
Qehreman û egîd û çelengên cîhanî ne

185

Serokâ me heval EBDULLA ye
Xebata wî çendîn bûha ye
Li cihana dengî xwe da ye
Partiya wî pêş ve çû ye
Zana yê Lenîn û Marksî ye
Dê rizgar bikin welat çî nemayîye
Bijî PARTÎYA KARKEREN KURDISTAN
Bijî serokâ me ABDULLAH TOLEHILDAN
Bijî pêşmergekên me yê qehreman
Bijî milletê me, Kurd û KURDISTAN
Bimire û birûxat rejîma faşîst ya Tirkan
Bimirin noker û ajan û MÎT û hevalên wan

1984, Heyva Elûnê

186

BAHOZ
Bahoza PKK hat
Sîlahê reya felat

Xwîn herikî li ser çîyan
Dêrsima kala xwînê

Ala sor pîr bilindbû
Ala vîlat bilindbû

Dêrsim û Hekarî me
Wan, Sêrt û Bêlîsî me

187

Ez zindana Amed-im
Kemal PÎR'ê serbazim

Xayrî, Ferhat û Delîl
Reya wan diparêzim

Me rê danî bo welat
Şerdikim va roj hilat

Berxwedana reya min
Reya Kemal diparêzim

188

Ez qârîna feqîran
Li herçar perçân Kurdistan

Pâşmerge bi çek û xebat
Serxwebûn ji bo vvelat

Partîzanâ gundiyan
Egîd'ân xelasiyan

Şer ji bo azadî ye
Şer ji bo rizgarî ye

Ez Egîd'â mârzasim
Batmana şer li masim

189

Berxwedana Kurda me
Che Guevera yâ gella me

Berxwedana çiya me
Ez Partiya Karkera me

Ez Kîm îl Sung'â Qore me
Ho Chî Minh'â Vîetnamî me
Ez Kastro yâ Kûba me Ez Guevera yâ Kurdî me

Ez berxwedana gundî me
Ez xortâ APO'cî me

190

ÇIYAYE GOVENDE

Diçim Govendâ, çiyayê Şemzînan
Birîna min derman mekin bi destê xayinan
Berxwedana derd û birînan
Ji derdê welat birîndarim ez

Dijmin li ser te bi ceng û baz e
Ji xew rabe beşe raneze
Li dor te şînbûn sorgulan teze
Bi xwîn me avdan ew bax û ew rez

Xwîna xwe ya sor bo te rijandin
Daran serxwebûnê li dor te çandin
Ala artêşan ser te hejandin
E din beşe ev kul û derd û merez

191

Zordar li ser te zora xwe danî
Tu hişk û dem mayî ji bâ xudanî
Tu li ber du destan herdû biyanî
Ereb û Tirk in nokerên teres

Va xortên hêja ji bo te şerkin
Zordar û xwefiroş derbederkirin
Kela şahiyê ji bo te çêkin
Dema me hat îro em neman bî kes

Çiyayê Govendê bi dengê zanan
Bang bike çiya û dest û zozanan
Xwe bikin hîsar bo partîzanan
Dê rizgar kin ji destê cehşan pulperes't

192

ÇIYAYEN KURDISTANE

Çolamergê, çiya û gund e
Xortên Kurdan serbilind in
Dijminê dîkî axê û hevvar
Em wê pêşî cengê giran

Çiyayên Şemzînan kevîr û dar in
Xortên Kurdan şêrên har in
Gav-avêtina nuh pîr dijvvar e
Ala rengê va tîm li jor e

193

PKK, deng da ye cîhanê
Gelê me anî jîyanê
Şalûl û bilbil dixwînin
Li ser çiyayên Kurdistanê

Dijmin bî top û tîfîng e

Gelâ me bi das û çeleng e
Jiyana me her tim ceng e
Bin râberiya serok APO

194

JI ŞEHÎD

HEVAL BEDRAN RE

Hevalâ Bedran şehîdâ
Gûlanâ Tu bi şenga gûl û rihanâ
Tu şehîdâ axa Kurdistan
Biharâ li hemû erdanâ

Ev çi hale heyva Gûlan e
Çiyayâ Şemzînan mij û baran e
Pâşiya gruba komutan Bedran e
Bedran şehîdâ ji dest dijmin e

Ey şehîd, şehîdâ Gûlanî
Tu çende hâjayî, her her tu bijî
Ew xwîna te ya sor vî erdî şîn kirî
Millet te dixwazê ji bo te dike girî

195

Dayikân şehîdan beşe ev girî
Îro roja me ye dijmin digirî
Dijmin ditirsî, dijmin direvî
Mirin ji bona wî nâz e ne bi derengî

PKK me va rabû zu ye
Kire ber xwe çekân nû ye
Kafa millet pâ hatî ye
Dilâ gundiyan pâ xweş bû ye

Ji bo şehîdan Kurdistan e
Artêşa me agir geşke li hemû war e
Dijminan bikujin bavêjin bîran e
Em tola Bedran nahêlin li erdan e

196

KURDISTAN

NASBIKE

Dotmama min pir ciwan e
Li ser singâ te Ruha û Deste Herran e
Kaniyân çavân te Kerkûk û Batman e
Birhân te ân şârîn Muş û Tatwan e
Eniya te yân geve Serhed û Wan e
Ser gerdena te Ararat û Sîpan e
Dest û tiliyân te Dârsim û Bayqan e
Xemla bejna te Herema Botan e
Navâ te şârîn, şârîn Kurdîstan e!

Navâ dotmama min sorgul e
Guharân guhân te Mahabad e
Bazinân destan te Diluk û Musil e
Biskân te yân zirav Xabur û Hâzil e
Ez çi bikim ji derdâ bindestiyâ
Dilâ dotmama min herdem kul û kovane!

197

Navâ dotmama min şârîne
Nava dilâ te Dihâ û Şemzînan e
Lâvân te yân şârîn Şîno û Mârdîn e
Warâ te Amed û Feraşîn e
Râka talana te Zaxo û Nisâbîn e
Ser singâ te îroj diherike rûbar û xwîne!

198

BIJÎARGK

Bijîbijî ARGK
Haza rizgariya me
Pazdehâ heyva Tebaxâ
Ronahî da reya me

Xort rabin xwe bi karkin
Ala Partiyâ rakin
Hazân rizgariya xwe
Dijî dijmin diyarkin

Bijîn xorten nuh hatî
Wâ rizgarkin vvelatî
Haza rizgariya me
Ser seran û çavan hatî

199

Xort rabin xwe bidin hev
Da gel şiyarbe ji xew
Haza rizgariya me
Xebat dike roj û şev

Li Dihâ û Şemzînan
Ji bo gel mizgînî anî
Haza rizgariya hat
Dijmin li vvelat namîne

Zilma dijmin di ser me de
Sâ hezar sal şer bi van derdan
Haza rizgariya hat
Mizgîniyek bi me dayî

GABAR

WEŞANEN SERXWEBÛN

Seçme Şiirler - II

İsyân diye haykırıyor dağlar
Mavi değil Avaşin'in suları
Habur'a bakamam bile
Haykırıyor yürekler intikam diye.
Kucaklayalım Mahsum'umuzu
Kucaklayın analar
Kardeşler kucaklayın Mahsum'umuzu
Sen yeni doğan Mahsum
Sen cevap vereceksin

dağların isyan çağrısına
Sen haykıracaksın
Sulardan devralıp intikam türküsünü
Sen vereceksin suyunu

çorak topraklarımızın...
Merhaba Gabar
Bu Mart binlerce Mahsum'layız seninle
Şimdi gururla kaldır başını
semalarına Kürdistan'ın.
Gabar bir alev ol
Güneşle birleşen doruklarında
Merhaba Gabar
binlerce Mahsum'la...